

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΛ Δ' ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα

Ὕχος πλ. δ'

΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ, κρεμασθεὶς ώς κατάκριτος, τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως, καὶ ποινῆς πάσης ἡμᾶς ἔξάρπασον, ἐκδυσωπούσης τῆς Θεομήτορος· σὲ γὰρ φιλάνθρωπε, καθ' ἐκάστην ἄπαντες, ἐν λογισμοῖς, Χριστὲ παροργίζομεν, τὸν ὑπεράγαθον.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

΄Ηλιος ἴδων σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἤνοιγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, σὲ ώς ἐώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποτα, ἐν τῷ Σταυρῷ. Οǐμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὄρώμενον.

Στίχ. γ'. Άπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

΄Ω τῆς ἀπείρου χρηστότητος, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε! Σταυρὸν γὰρ καὶ θάνατον, ἔκουσίως ὑπέμεινεν, ἵνα τὸν κόσμον, σώσῃ ὃν ἐπλασεν, ὃν ἐκδυσώπει, κάμε τὸν ἄθλιον, καὶ πολυώδυνον, ῥύσασθαι κολάσεως, ἐνθα τὸ φῶς, λάμπει τὸ ἀνέσπερον, κατασκηνῶσαι με.

΄Ἐτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς, χαῖρε κόσμου καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σφέζουσα, ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις, ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος, χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἄγιον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε, χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς, χαῖρε κλῖμαξ οὐράνιε, χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως. Εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε, δεδοξασμένη, χαῖρε ἀμόλυντε, χαῖρε πανύμνητε, χαῖρε θεῖον σκήνωμα, χαῖρε σεμνή, χαῖρε Μητροπάρθενε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Στίχ. ζ'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα, χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία φωτός, ἡγλαῖσμένον, χαῖρε παλάτιον, τὸ φωτοφόρον, χαῖρε λαμπάδιον, χαῖρε ἀμόλυντον, παρθενίας καύχημα, χαῖρε πηγή, βρύουσα, ίάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς μυστηρίου καινοῦ! ὡς φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ώς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα· Οǐμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

΄Υψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ώς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ώς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάγης ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἥνοιξας παραδείσου τὰς πύλας, δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μελλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνε μακρόθυμε, ὁδυρομένη δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὕχος πλ. δ'

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρός γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον θάνατον ἥνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γενυσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἐνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος, δῆλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, δὲ ὄρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὄρῶσά σε, ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου, ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἔτερα

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ Ἄδαμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν· ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα

μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, ἄδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ὀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὅντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὁστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ίάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόᾳ· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἔλπιδα, νῦν τοῦτο θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὄμοιώς καταδεδίκασαι; Άλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ως εἴρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Σταυροθεοτοκίων
Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ χάρις. Ἰωσὴφ

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με, νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ύμνολογῷ τὰ παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ως ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ ἀγεώργητος, οἵνον ἡμῖν θείας, χάριτος ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι, καλλοποιῷ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότη, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Στίχ. Ἄγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρώμη τῇ θείᾳ προφανῶς ρώννύμενοι, ἄγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν, ἵσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ώραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἵμοι Τέκνον! ώδινας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
Δέησίς ἐστιν ὄγδόν τῇ Παρθένῳ. Ἰωσὴφ

Είρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάηνται, δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν,
εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε, πληθὺς ἑκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος,
Μαρτύρων καὶ Ὄσιων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον, ἐκδυσωπῷ πίστει, τῆς γεέννης ρῦσαι με,
καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις
δεήσει.

Ώδὴ γ'
Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με
Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ο στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ,
Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσῃς, τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἔχθρος, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ
γεύσει πονηρῷ, κατακριθεὶς ἥλεηται, καὶ ἐδρασμῷ ἡ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων οἱ θεῖοι, καὶ γενναῖοι Αθληταί,
διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτῃ, ἔμειναν νεύσει τῇ κρείττονι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσῃ τε διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα ῥέοντων τελείως, κατεφρόνησαν,
Χριστοῦ, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι· ὅθεν τοὺς ἀνυποίστους, πόνους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυύμνητος Αμνάς, τὸν Ἀρνα θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον
σαρκί, ἥλαλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Οὐρανίας ἀψιδος ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,
τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίερᾶς πολιτείας, ἀποπεσών ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δάκρυνον, καὶ διηνεκῆ μοι παράσχου, Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα, δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθής ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ, ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

**΄Ωδὴ δ'
΄Ο Εἱρμὸς** ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος ἀνακέληται, οὗ ὑπέστη, πάλαι ὁ πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δημιουργός, ἥρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους ἔξαιματούμενος, καὶ ἥλοις ἐκουσίως, προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυττόμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐστη Σταυρός, καὶ πλάνη πᾶσα κατέπεσεν, ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ ἀλλότριος, σοῦ γυμνωθέντος, καὶ ὁ Ἄδαμ, θείας ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἐπενδύσατο, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτισθέντος ἥλιου, ἐπὶ ξύλου Χριστὲ σταυρουμένου σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεοσφαγῆ, καθάπερ θύματα Μάρτυρες, τῷ τυθέντι, Λόγω προσηνέχθητε, ταῖς τῶν αἰμάτων ἐπιρροαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας, ξηράναντες θείᾳ χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων, ἐπομβρίαις θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε ἔνδοξοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆξιν μελῶν, πάντων ὄδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ ὀνύχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας κοπτόμενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἀρμονίας τοῦ σώματος· διὸ ὑπερβαλλούσης, ἡξιώθητε δόξης, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἔαυτῆς, μόσχον ἡ ἄμεμπτος δάμαλις, κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, τέκνον ἐβόα ἀλαλαγμῷ, πῶς σε παρανόμων, δῆμος οὐδόλως φέτείρησεν, αὐτὸν φέτειρηκότα, ἀλλὰ σκέψει δολίᾳ, θανατῶσαι ἀδίκως προείλετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ πονηρόν, ἀμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θείᾳ λόγχῃ, Πάναγνε διάρρηξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευράν, τοῦ ἐνανθρωπῆσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλῳ με γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μεγάλως ἀμαρτῶντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμοι ἐν σοί, κεκαινοτόμηνται φύσεως· ὑπὲρ φύσιν Λόγον γὰρ ἐκύησας· διό σε πίστει ἐκδυσωπῶ. Τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβείας σου.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο δυσμενής, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχήν μου, ὅλην ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἔμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὄδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο βιῷ σοι· Ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

ἘΩΔὴ ε'
Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπιστρέψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὄδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἴνα τῆς ἐνηδόνου, γεύσεως λυτρώσης με, χολῆς Μακρόθυμε, ἀπεγεύσω θέλων, καὶ νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσης με, Ἰησοῦ τὸ πάθος, γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ ξύλου, ύμνῳ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχήν μου, Λόγε τοῖς παθήμασι, καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθου, τῷ Πατρὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, καὶ οὐ φέρει ταῦτα, ἄψυχος γῆ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ κλονεῖται ύμνοῦσά σε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦραιώθητε θείοις, Μάρτυρες παθήμασι καλλωπιζόμενοι, καὶ ἰχνηλατοῦντες, τὸν τοῖς πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα Λόγον, μονογενῆ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ τοῦτο αὐτῷ συνδοξάζεσθε.

Στίχ. Ἄγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξενωθέντες τῶν κάτω, τὰ μὴ θεωρούμενα κατεκληρώσασθε, ἐν ἐπουρανίοις, αὐλιζόμενοι θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θείᾳ, θεοποιούμενοι ἀνέλως, τοῦ Σωτῆρος ἀήτητοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξένον θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε· πᾶς ὁ τῷ βλέμματι, πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ ξύλου ύψοφυμενος ὑπνωσας; τοὺς ὑπνοῦντας μέλλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν. Προσκυνῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν, οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνην, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ρύσάμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν, ἐλέους ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ἔζηραν, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

‘Ωδὴ σ' Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ Κυβερνῆτα καὶ διάσωσον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὑμησαν τῶν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, καὶ ἔξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ Σταυροῦ σε Λόγε, καθορῶσαι κρεμάμενον, καὶ Ἀδὰμ ὁ πληγωθείς, Σῶτερ ιάτρευται τῷ Σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρα ἐξωστράκισται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Λέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σοῦ ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν, καταπαζόμενος ὡς στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωφθητε θεοειδεῖς, Ἄθλοφόροι ὕσπερ ἄνθρακες πᾶσαν, τῆς δυσσεβείας ὕλην, κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθράκων τε πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν θείαν, ἀναψυχήν ὑποδεχόμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι Ἄθλοφόροι Ποιμένος, μέσον ἀγρίων λύκων, ἀβλαβεῖς διεμείνατε, καὶ τελέσαντες καλῶς, δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν τῇ μάνδρᾳ, τῇ οὐρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὡραῖον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἔκραύγαζε· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἴλασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ

έβόησα, καὶ ἐπάκουοντο μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γάρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Ἀσωμάτων, Χριστέ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῷζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργόν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρέβην τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεὸν ὁδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἵκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ρύσαι, δεσποτείας Ἄειπάρθενε.

΄Ωδὴ ζ΄
΄Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Θεοῦ συγκατάβασιν τὸ πῦρ ἥδεσθη ἐν Βαβυλῶνί ποτε· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐπλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω, Χριστὲ τὰ θαύματα, καὶ τραυμάτων ἡνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος, ὑμνῶ σε Λόγε, κραυγάζων Μακρόθυμε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ωρύχθης τὰς χεῖράς σου, καὶ πόδας ἥλοις, Χριστὲ σταυρούμενος, καὶ πλευρὰν ἐλογχεύθης, κρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελωδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέγουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν στησώμεθα, ὑμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀριθμούμενους, καὶ τὰ ἐπίγεια, φωταγωγοῦντας, καὶ πάντοτε μέλποντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιον λαμπρότησιν, ἀγιασθέντες κατεσκηνώσατε, ἐπιπέμποντες πᾶσιν, ἀγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν, ὑμᾶς καὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἄδυτος Ἡλιος, πῶς ἔδυς ἔγκλω Λόγε τεινόμενος, ἡ Παρθένος ἐβόα, καὶ βλέπων ἔστη τοῦ δρόμου ἥλιος, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ πάσχοντος Δέσποτα; Ὑμνολογῶ τὸ θεῖον κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Είρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρρητω κυήσει σου, φρικτῶν ἄρρητων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυύμνητον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ταθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ἢ πῦρ τεκοῦσα Παρθένε τὸ ἄστεκτον, ῥῦσαι με, τοῦ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Άγνὴ παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμὲ τὸν βιώσαντα, ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα, τοὺς ἀγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐντάλματα, οἴκτειρον σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεός, καὶ πολυέλεος.

Ωδὴ η' Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ίερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷσει σου Κύριε.

Πίζης Χριστὲ ἐβλάστησας, Ιεσσαὶ σωματούμενος, καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἄκανθαν, Ἄδαμ παραβάσεως, στέφος φορῶν ἀκάνθινον, ξύλῳ δὲ παγείς, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ίάσω, βλαστήσασαν κατάραν, καὶ τοὺς μέλποντας σφέζεις· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρῷσει σου Κύριε.

Ἴνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ φιλάνθρωπε, γέγονας βροτός, καὶ τῷ Σταυρῷ ὡμίλησας, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ὅξος ποτιζόμενος· ὅθεν οἱ σωθέντες, σοῦ τοῖς πάθεσι Λόγε, βιοῦμεν εὐχαρίστως· Ίερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Αγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ως ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ πυρός, ἀνηλεῶς ὀπτώμενοι, θηρσὸν ἐκδιδόμενοι, τὰς κεφαλὰς τεμνόμενοι, χαίρετε χαρᾶ, ἀνεκλαλήτῳ βιοῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ίερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, οἱ τοὺς ὡμοτάτους, δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβείαν ποιήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμονοίᾳ, ζησώμεθα βιοῶντες· Ίερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον

Ὀδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων, συνοχὴν μὴ φέρουσα, Σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρός, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὡς τῇ φύσει ἀπαθής; πάντως θέλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην, τὴν ψυχήν μου ἵασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, πράūνον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως ὁ Ληστῆς κραυγάζω σοι· Μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε, κλαίω ώς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι· Ἡμαρτον, ώς πάλαι ὁ Ἀσωτος, μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἴνα μέλπω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελῳδούντων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ἘΩδὴ θ'
Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἄγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ιατρεύσας μου Δέσποτα τὰς πληγάς, πληγωθεὶς καὶ αίμαξας, τὰς χειράς σου, καὶ πρὸς ὄδούς, βαίνειν σωτηρίους ώς ἀγαθός, κατεύθυνάς με Κύριε, πόδας ὁρυχθείς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, οὓς πάλαι οἱ Γενάρχαι, βαδίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ωρθώθη ὁρθωθέντος σου ἐν Σταυρῷ, ὁ πεσὼν πτῶμα μέγα Πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχύς, ἄπασα ἐπτώθη τοῦ δυσμενοῦς, πᾶσα δὲ γῆ ἡγίασται, αἴματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς, πλευρᾶς προχεομένῳ· διό σε Πανοικτίρμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ, διελύσατε ἄγιοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς δεσμοῖς, οἵς περ ὑπεμείνατε καρτερῶς, τοῦτον συνεποδίσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσίν, αἰσχύνης πεπλησμένον, καὶ γέλως τοῖς ὄρῶσι, χάριτι θείᾳ χρηματίσαντα.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γῆ τῇ καταθέσει τῶν ἱερῶν, τῶν Μαρτύρων λειψάνων ἡγίασται· καὶ γὰρ πηγήν, βρύουσαν ίάσεις παντοδαπάς, ταῦτα ἐνθέως κέκτηται, πάθη τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἀπαύστως ιωμένην, καὶ λώβην τῶν δαιμόνων, ἐκκρουομένην θείῳ Πνεύματι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικάς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας Μακρόθυμε, σὲ ἐν τῷ νῦν, πάθει ἔκουσίως

προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος καθυφίστασθαι, ἥλγησα τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ψυχήν, ὁδύνης ἐπληρώθην, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ "Ὑψιστος, ἐκῶν κατῆλθε, μέχρι καὶ σῶματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος" διὸ τίν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ω θεία κλίνη Σολομών, ἦν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἔξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ᾧ ὁ Λόγος ἐπανεπάύσατο, ταῖς μυριάσι με ἀεί, δαιμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάζουσα θεῖον γλυκασμόν, τῶν ἀπάντων γλυκασμὸν ἡ κυήσασα, ἵῷ τοῦ ὄφεως, τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχήν μου γλύκανον, ἀλλοτριοῦσά με πικρᾶς ἀμαρτίας πάντοτε, τῇ μεσιτείᾳ σου, προστασίᾳ τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡλιε δόξης Ἰησοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωταγώγησον, ταῖς παρακλήσεσι τῆς σέ, τεκούσης ἀγνῆς θεόπαιδος, τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀποστόλων σου, Ἱεραρχῶν Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶν καὶ Ὁσίων σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ὅλος κατάκριτος, ἡπορημένος ὑπάρχων Κύριε· διὸ πρὸ τέλους σοι βιῶ, διὰ τῆς Τεκούσης σε· Φεῖσαι καὶ σῶσόν με, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Απόστιχα τῶν Αἵνων, Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σῳζεις, ώς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείμεν, ἀνθέων ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἰδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς νίοὺς αὐτῶν.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἔξηνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἄδαμ, τὸ δὲ ἔξωποιησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνούς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μαρτυρικὸν

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγήτητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλάς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἴματα ὑμῶν, γέγονεν ιάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ώς ἐώρακεν ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ώς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
Οἱ Μακαρισμοὶ [TO AKOYTE](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νιὸι Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τάβδῳ Μωϋσῆς, Σταυρὸν ἔξεικονίζει, τέμνει τὸν βυθόν, λαὸν Ἰσραηλίτην, διαβιβάζων, ἡμεῖς δὲ τοῦτον τυποῦντες, τοὺς νοητοὺς ἔχθροὺς τροπούμεθα.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Πάλαι Ἰακώβ, ἐπευλογῶν τοὺς Παΐδας, χεῖρας ἐναλλάξ, ἐφήπλου σημαινούσας, τὸν σὸν Σταυρόν, δι' οὗ πάντες ἐκ τῆς κατάρας, Χριστὲ Σωτὴρ ἡλευθερώθημεν.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πάθη τοῦ Χριστοῦ, ζηλοῦντες Ἀθλοφόροι, βάσανα πικρά, ἡνέγκατε γενναίως, καὶ ἀφθαρσίας στεφάνοις καταστεφθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Δόξα...

Δόξα τῷ Πατρί, τῷ μόνῳ ἀθανάτῳ, δόξα τῷ Υἱῷ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, δόξα τῷ Πνεύματι ἂμα, τῷ παναγίῳ, τῷ πᾶσαν κτίσιν ἀγιάζοντι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ παρθενικῆς, ἀνέτειλε γαστρός σου, ὁ Δημιουργός, ἡλίου καὶ σελήνης, δὸν καθορῶσα σταυρούμενον Θεοτόκε, πᾶσα ἡ κτίσις ἐκυμαίνετο.